

Kolonel van het Korps, Rijders, geachte aanwezigen,

Het doet me deugd om te zien dat u wederom in groten getale af bent gekomen op ons jaarlijkse Korpsdiner. Ondanks het feit dat de papieren antwoordkaarten plaats maakten voor een digitale aanmelding mochten wij toch ruim 200 reacties ontvangen. Bovendien kunnen we concluderen dat het aantal aanmeldingen t.o.v. vorig jaar niet is afgenomen, dus dat is goed nieuws. En voor diegenen waarvoor de digitalisering iets te hoog gegrepen was, hebben wij de telefonische reacties ook met plezier aangenomen. Internet is het medium dat we het afgelopen jaar wat intensiever zijn gaan gebruiken. We hebben een prachtige website gekregen waarop we u op de hoogte proberen te houden van de verschillende ontwikkelingen binnen de afdeling en het korps. Het grote voordeel van internet is dat we u snel kunnen bereiken, maar vooral dat de kosten er van laag zijn. Zo was u de laatste jaren gewend dat u een prachtige gedrukte Korpsmededeling op uw huisadres kreeg toegestuurd; met de huidige financiële krapte zie ik mij genoodzaakt de KM van 2010 aan te bieden via de website. Voor sommigen misschien een extra reden om toch maar een i-pad of iets dergelijks aan te schaffen.

De komende minuten wil ik graag even met u terugblikken naar het afgelopen Korpsjaar. Ik zal u in het kort vertellen hoe we er operationeel voor staan en hoe het met de verschillende stichtingen van het Korps gaat. Tenslotte zal ik ook nog iets roepen over de nabije toekomst.

Operationeel gezien stond het jaar 2010 vooral in het teken van het weer één worden als afdeling. Zoals u weet is de afdelingsstaf eind 2009 teruggekeerd van de PRT-missie in Uruzgan en leverden de vuurmondbatterijen per toerbeurt PzH pelotons voor de ISAF-missie. Kortom, er werd noodgedwongen langs elkaar heen geleefd. Eind dat jaar werden de eerste stappen gezet om de wijze van opereren in Afghanistan achter ons te laten en verschoof de aandacht langzaam weer naar het optreden als artillerieafdeling binnen de gemechaniseerde brigade. In 2010 werd aan deze koers verder invulling gegeven, terwijl de 1^e Batterij overigens tot juni 2010 nog vuurmondpelotons gereed stelde voor Tarin Kowt en Deh Rawod. Het werken in organieke verbanden en het uitvoeren van organieke vuursteun en Overige Operationele Taken werden het speerpunt van het afgelopen jaar.

Na het zomerverlof heb ik de keuze gemaakt om voor de afdeling twee sporen uit te zetten. De 2^e Batterij heeft de PzH's ingeleverd en is gestart met de eerste voorbereidingen voor haar taak als 'Compagnie in de West'. Vanaf december dit jaar gaat de 2^e batterij op Curaçao taken uitvoeren die in het verleden door een compagnie Mariniers werden uitgevoerd. Op het gebied van de fysieke training zal er het nodige moeten gebeuren, daarnaast zal het personeel zich ook moeten bekwamen in de verschillende infanterie Basis GevechtsTechnieken (BGTn). Voor de rest van de afdeling geldt dat we vooral geïnvesteerd hebben in onze artilleristische vaardigheden. Hiertoe is de staf onderworpen aan een drietal staftrainingen en hebben we verschillende oefeningen uitgevoerd op het ASK, De Veluwe en in Bergen / Munster-süd tijdens de bekende SOB/SOMS schietserie. Ook op het fysieke en mentale vlak hebben we aan de weg getimmerd. Zo hebben er detachementen van de Staf Staf Batterij en de 2^e Batterij met goed gevolg deelgenomen aan de Vierdaagse van Nijmegen, wisten we tijdens de Brigadesportdag de 1^e prijs te behalen bij het schieten met het geweer Diemaco (de infanteriebataljons ruim achter ons latend) en hebben we ons met een themadag verdiept in de verschillende aspecten van leidinggeven. Operationeel gezien hebben we grote stappen gemaakt en kijken we terug op een uitdagend programma.

Dan het Korps. In het afgelopen jaar was voor mij persoonlijk 29 juni de meest memorabele dag, de dag waarop ik het commando over het Korps mocht overnemen van Han Bouwmeester. Een dag waar brede belangstelling voor was, die zoals wij dat gewend

zijn tot in de puntjes was voorbereid en een dag waarop wij lieten zien dat we een bereden Korps zijn.

Maar er waren meer heuglijke feiten, bijvoorbeeld de 1^e Veteranendag van het KRA op 3 september, die gecombineerd werd met een bereden beëdigingsceremonie bij onze manege. De Stichting Veteranen KRA is onze jongste stichting. Vorig jaar werd deze stichting toegevoegd aan ons Korps, waarbij gezegd mag worden dat de oprichting zonder het initiatief en het enthousiasme van onze reservisten / veteranen niet zo vlekkeloos was verlopen. De heren Frans Dirks en Bert Haasjes wil ik hiervoor in het bijzonder danken. Het aantal veteranen blijft groeien, niet op de laatste plaats omdat we er met de ISAF-missie weer veel jonge veteranen bij hebben gekregen. Ook melden zich via de website nog KRA veteranen aan. Om de band met die jonge veteranen te versterken is er nu een projectgroep geïnstalleerd (olv de Lnt van der Kamp) die zich bezig houdt met het ontwerpen van een monument waar de recente missies op vermeld zullen worden. Het streven is dit monument medio dit jaar bij te plaatsen op het Nico Greterplein.

De manege. De manege heeft zich het afgelopen jaar weer onderscheiden door garant te staan voor hoge kwaliteit. Niet alleen tijdens de commando-overdracht en de bereden beëdiging hebben we daarvan mogen genieten. Ook de verschillende optredens werden tot in de puntjes voorbereid en oogstten bovendien veel waardering van het aanwezige publiek. Voorbeelden hiervan zijn de 5 mei herdenking te Dordrecht, de Landmachtdagen te Havelte, de opening van het openlucht concert te Lisse en het defilé t.g.v. de viering van Alkmaar ontzet. Maar ook op het sportieve vlak zijn er goede prestaties geleverd. Zo haalde Kpl1 Marije van der Leeuw tijdens de Samengestelde Wedstrijden in juni te Maarsbergen haar laatste proeve van bekwaamheid voor het Militaire Ruiterbewijs in goud. De Rdr1 Dennis Jacobs wist in één keer zijn MRB in brons en zilver te behalen tijdens de MRB-examens hier in 't Harde. En tenslotte werd de Kpl Angela Kalkman in oktober uitgeroepen tot de beste amazone tijdens internationale springwedstrijden in London. Kortom, alle lof voor Ellen en haar team.

Het museum. De collectie van het museum staat er uitstekend bij. Door de verschillende vrijwilligers wordt er hard aan gewerkt om deze kwaliteit te borgen en waar nodig te verbeteren. De uitbesteedde restauratie van het schilderij van Hoynk van Papendrecht, het overlijden van Majoor Krahmer de Bichin, was het afgelopen jaar het meest ambitieuze project. Ik wil u zeker aanmoedigen het te komen bewonderen in ons museum. De heren zijn overigens zelf ook niet bang voor vieze handen. Zo betrapte ik de heren Ten Cate en Van Pelt op een regenachtige middag, terwijl ze druk doende waren met het isoleren van het plafond. Zelfs op hun respectabele leeftijd klimmen ze nog op wankele trapjes, als ware het de eerste les op de hindernisbaan. In september heeft het museum deelgenomen aan de Open Monumentendag, waar ruim 400 bezoekers het museum wisten te vinden. Daarnaast hebben ze zelf de nodige tijd besteed aan PR in de omgeving van 't Harde. Zo is er door een van de vrijwilligers geheel belangeloos een nieuwe folder ontworpen, waarvan er vele exemplaren op de Veluwe zijn verspreid. En als we het dan toch over PR hebben wil ik de uitzending van Verborgten Verleden met Liesbeth List in uw herinnering oproepen, waar zowel museum als manege een prominente rol in speelden. Ook hier, alle lof voor Marius en zijn team.

Helaas hebben we dit Korpsjaar afscheid moeten nemen van de Kapitein b.d. Joop Heijman, bij u allen ongetwijfeld bekend vanwege het jaarlijks terugkerende 'rondje Joop'. Hiermee zou een einde kunnen komen aan een lange en bijzondere traditie die ons Korps rijk is. Niets is minder waar; afgelopen oefening in Munster-süd hebben wij in het bijzijn van de gehele afdeling ons 'rondje Joop' genoten. In overleg met de nabestaanden van Joop houden we deze traditie in ere en passen we de uitvoering aan naar de huidige tijd, waarbij wij Joop op passende wijze blijven gedenken en deze bijzondere traditie overdragen op de jongere generatie.

Tenslotte nog iets over de toekomst van onze afdeling en het Korps. Op dit moment wordt er op ministerieel niveau de laatste hand gelegd aan de Beleidsvisie Defensie. Begin maart zal daarover worden gecommuniceerd en weten we hoe de krijgsmacht er in grote lijnen uit zal gaan zien. De grond gebonden vuursteun is in dit kader ook onder de loep genomen. Wij zijn dus ook onderwerp van gesprek in dit proces van politieke besluitvorming. Laten we hopen dat men de rationele besluitvorming hierbij niet vergeet, want dan weet ik zeker dat we hier volgend jaar weer samen zijn.

Tot die tijd gaan we verder met waar we goed in zijn; "Qui lance la foudre au combat, reçoit la mort, ne se rent pas! C'est l'artillerie légère.

Procantor